

Sygn. akt VIII U 1667/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. w Gliwicach

sprawy L. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 1 lipca 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od 14 czerwca 2014 r.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1667/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1.07.2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu L. P. (2) (P.) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. [Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 ze zm.], ponieważ nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, a jedynie 14 lat, 11 miesięcy i 14 dni takiej pracy.

Od w/w decyzji odwołanie wniósł ubezpieczony, żądając jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do żądanego świadczenia. W szczególności skarżący zawniioskował o zaliczenia do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresów od 3.08.1979 r. do 27.10.1979 r. na stanowisku wulkanizatora oraz od 2.01.1984 r. do 1.01.1986 r., gdy pracował w charakterze spawacza.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony urodził się (...) W dniu 19.06.2014 r. złożył wniosek o prawo do emerytury w warunkach szczególnych.

Skarżący nie jest członkiem OFE.

Odwołujący posiada wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych ZUS zaliczył ubezpieczonemu następujące okresy:

- od 1.01.1974 r. do 7.07.1974 r. w (...) S.A., na stanowisku szlifierza,
- od 11.12.1974 r. do 30.06.1976 r. w KWK (...), na stanowisku ładowacza pod ziemią,
- od 2.01.1986 r. do 31.12.1998 r. w (...) Zakładach (...), na stanowisku spawacza elektrycznego.

/w sumie 14 lat, 11 miesięcy i 14 dni/.

Organ rentowy nie uznał okresu od 3.08.1979 r. do 27.10.1979 r. na stanowisku wulkanizatora z uwagi na fakt, że prace wskazane charakterystyce wykonywanych przez skarżącego czynności nie były pracami „w chemii”, przy produkcji i przetwórstwie wyrobów gumowych, ebonitowych oraz półproduktów i środków pomocniczych do tych wyrobów, a także pracami przy produkcji sadzy.

W okresie od 3.08.1979 r. do 27.10.1979 r. odwołujący był zatrudniony w (...) S.A. Oddział Kopalnia (...) na stanowisku wulkanizatora. Wówczas do zakresu obowiązków skarżącego należała naprawa taśmociągów usytuowanych na wysokości. Zadaniem skarżącego było reperowanie taśm gumowych w układzie (...)na gorąco”, do czego wykorzystywał blachy aluminiowe, które zgrzewano za pomocą specjalnego urządzenia. Wszelkie potrzebne materiały transportowano na miejsce napraw dźwigiem.

Stanowisku ślusarza-wulkanizatora w (...) B. przypisano następujący zakres czynności: demontaż lub montaż taśm na maszynach podstawowych oraz pozostałych przenośnikach układu (...), wykonywanie połączeń taśm przenośnikowych, wykonywanie napraw na przenośnikach taśmowych, rozwijanie i zwijanie taśm przenośnikowych, transport taśm przenośnikowych oraz sprzętu dla potrzeb wulkanizacji, prace na odkrywce przy obsłudze (...), prowadzenie prac remontowych na koparkach i przenośnikach taśmowych, prace przy wymianie uszkodzonych ciągów technologicznych (podestów, schodów), wymiana urządzeń (skrobarek, odbojnic oraz przenośników ścierowych), transport elementów remontowanych maszyn, prace montażowe i demontażowe przy użyciu sprzętu dźwigowego, technologicznego (żurawi, ładowarek, sycharek).

W związku z zatrudnieniem w w/w zakładzie pracy, ubezpieczony uzyskał świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach w którym zaznaczono, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy podejmował czynności związane z „produkcją i przetwórstwem wyrobów gumowych, ebonitowych oraz półproduktów i środków pomocniczych do tych wyrobów, a także prace przy produkcji sadzy – wymienione w wykazie A, dziale IV, pod poz. 21 w pkt 18 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do Zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983 r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Protokołem z posiedzenia komisji weryfikacyjnej (...) B. dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych z dnia 15.09.2014 r. stwierdzono, że praca skarżącego w okresie od 3.08.1979 r. do 27.10.1979 r. nie podlega zaliczeniu do pracy górniczej w rozumieniu przepisu art. 50c ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W okresie od 13.12.1979 r. do 1.01.1986 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Zakładach (...) (obecnie (...)), w Wydziale (...) Spawanych na stanowisku ślusarza. Od 2.01.1986 r. odwołujący został przeszerogowany na stanowisko spawacza elektrycznego.

Znaczącą większość prac realizowanych w w/w przedsiębiorstwie stanowiły roboty spawalnicze, tj. wykonawstwo m.in. przenośników, drabin, kół Diesla, wyciągów orczykowych. Wykańczanie każdego z elementów wymagało współpracy pracowników „przygotowujących materiał do spawania”(ślusarzy) oraz spawaczy. Czynności przygotowawcze polegały m.in. na szczepianiu blach.

Każdy ze spawaczy był obowiązany ukończyć kurs spawalniczy (...), poprzedzony roczną praktyką - takie przeszkolenie przeszedł również odwołujący. W związku ze swoim zatrudnieniem w okresie od 2.01.1984 r. do 1.01.1986 r. ubezpieczony, zaszeregowany formalnie jako ślusarz, spawał elektrycznie, tzw. „elektrodą otuloną” stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonując prace spawalnicze na podstawie uprawnień podstawowych do spawania elektrodą otuloną, które otrzymał po pozytywnie zaliczonym kursie spawania w Zakładzie (...). Z uwagi na wykonywaną pracę otrzymywał posiłki regeneracyjne, mleko oraz wodę, a nadto wypłacano mu dodatek szkodliwy.

Wyrokiem z dnia 18.12.2013 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt VIII U 2382/13 Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił odwołanie skarżącego od decyzji odmawiającej mu prawa do emerytury w warunkach szczególnych z uwagi na brak wymaganego wieku 60 lat.

[dowody: akta organu rentowego, akta osobowe świadków J. C. i B. K., akta osobowe ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...) i charakterystyka zatrudnienia z tego okresu oraz akta osobowe ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...) Zakładach (...), akta sprawy VIII U 2382/13, kserokopia książeczki spawacza nr (...), świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 23.08.2012 r., pismo (...) B. z dnia 16.09.2014 r., pismo (...) z dnia 16.09.2014 r., zeznania w/w świadków, wyjaśnienia ubezpieczonego]

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za spójny i kompletny, a przez to mogący stanowić podstawę prawdziwych ustaleń w sprawie. W szczególności za wiarygodne uznano zeznania świadków w osobach J. C. i B. K., którzy pracowali ze skarżącym w okresie spornym w latach 1984-1986, w tym samym zakładzie pracy, co pozwala przyjąć, że dysponują oni dostateczną wiedzą w przedmiocie rodzaju i zakresu wykonywanych przez niego prac.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po dniu 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat w przypadku mężczyzny,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze [Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz.43 ze zm.],
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

Z kolei zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Jedyną okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawał fakt posiadania przez ubezpieczonego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, przy spełnieniu pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie świadczenia w obniżonym wieku emerytalnym w rozumieniu art. 184 ustawy o FUS, tj. ukończeniu 60 roku życia oraz legitymowaniu się 25-letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace są wymienione w wykazie A, dziale XIV, pod poz. 12 powoływanego uprzednio rozporządzenia Rady Ministrów, tj. „prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym”.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, tj. zeznań świadków, akt osobowych, zapisów w książeczce spawacza jak i informacji pracodawcy, ubezpieczony w spornym okresie zatrudnienia, tj. od 2.01.1984 r. do 1.01.1986 r. w (...) Zakładach (...) przez co najmniej 16 dni poprzedzających dzień 2.01.1986 r., wykonywał czynności spawalnicze techniką spawania elektrycznego, przy użyciu tzw. „elektrody otulonej” stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Skoro bowiem warunkiem wysłania na kurs spawalniczy było odbycie rocznej praktyki w trakcie której pracownik podejmował roboty stricte spawalnicze, to za wiarygodne uznać należy, że odwołujący, który odbył przeszkolenie takowe czynności wykonywał. Mając na uwadze powyższe okoliczności, jak również fakt, że praca wykonywana w związku z zatrudnieniem skarżącego została wymieniona we właściwym wykazie, tj. wykazie A, dziale XIV, poz. 12, zasadnym jest stwierdzenie, że ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu powołanego wcześniej rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r.

Bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że odwołujący był zatrudniony na stanowisku ślusarza. Decydującą bowiem dla oceny, czy konkretna praca była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach jest nie sama nazwa zajmowanego stanowiska a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28.12.2012 r., wydany w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1192/12, LEX nr 1240032).

Sąd nie zakwalifikował natomiast drugiego z okresów spornych, tj. okresu zatrudnienia skarżącego od 3.08.1979 r. do 27.10.1979 r. w (...) S.A. Oddział Kopalnia (...) R. na stanowisku wulkanizatora, jako pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Praca bowiem wykonywana w w/w przedsiębiorstwie wprawdzie została wymieniona w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7.02.1983 r., przy czym figuruje w dziale zatytułowanym „chemia”, co pozostaje w rozbieżności z charakterem obowiązków przypisanych stanowisku wulkanizatora, a nadto czynności przez niego wykonywane nie mieszczą się również w kategorii pojęcia pracy górniczej.

W tym stanie rzeczy Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 14.06.2014 r.

SSO Grażyna Łazowska